

Kul, og at de Tilførsler af Kul, vi for Tiden faar og har Udsigt til at faa, kun udgør en Brøkdæl af, hvad vi behøver, saa vil det sige, at vi staar overfor den ganske nærliggende Situation, at en meget stor Del af de Virksomheder her i Landet, der er afhængige af Kulforbruget, vil gaa i Staa. Hvis det var saaledes, at vi ved dette Lovforslag og de Foranstaltninger, Lovforslaget tilsigter at træffe, vilde kunne afhjælpe denne Mangel, vilde det være en større Tilfredsstillelse at gennemføre denne Lov, end det i Virkeligheden er. Vi maa nemlig være klare over, at vi i bedste Fald med de Tørv, Brunkul og det Brænde, vi kan fremskaffe, ikke paa langt nær vil være i Stand til at erstatte de overordentlig store Mængder Kul, vi bruger, og af hvilke næsten alle Virksomheder er afhængige. Dette vil altsaa sige, at vi i bedste Fald, hvis ikke alle Forhold ændrer sig, hvis vi ikke faar en væsentlig anden Situation paa Tilførslernes Omraade, hvis vi ikke faar Fred eller paa anden Maade bedre Forhold, staar overfor en omfattende Standsning i vor Industri, Haandværk og andre Virksomheder, selv om det ad denne Vej lykkes os at fremskaffe Brænde, Tørv og Brunkul. Dette kan nemlig kun afhjælpe nogle af de værste Mangler.

Disse Vænkigheder gælder ikke alene for Kullenes Vedkommende, de gælder ogsaa for mange andre Varer. Det er ganske vist saaledes, at i Mængde overgaar vore Tilførsler af Kul langt vore Tilførsler af noget som helst andet Materiale. Det er nævnt af Ordføreren (Hauge), at vi plejer at faa tilført 3. Millioner eller maaske nærmere $3\frac{1}{2}$ Mill. Tøns Kul aarlig og at faa alle eller saa godt som alle disse Kul søværts fra England. Næst i Rækken har vi vore Tilførsler af Korn og Foderstoffer. De svinger i Mængde, men kan gaa op til ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Tøns eller Halvdelen af Kullenes Mængde. I tredje Række har vi Varer, der ikke tilnærmelsesvis fylder saa meget, men som betyder ganske overordentlig meget for Opretholdelsen af vore Virksomheder. Naar vi f. Eks. tænker paa Tilførslerne fra Amerika, er vi afhængige af Tilførselen af Petroleum, Brændselsolier, Benzol og Smøreolier. Som Situationen i Øjeblikket ligger, maa det siges at være i højeste Grad usikkert, om vi foreløbig har Chancer for at faa store Tilførsler af disse Varer ud over, hvad der allerede findes her i Landet; og hvad det betyder i Retning af Standsning af Virksomheder og Mangel paa Lys, ikke mindst omkring paa Landet, naar man skal und-

være saadanne Varer, og hvilke Vanskeligheder det vil bevirke, naar man skal undvære saadanne Varer som Smøreolier, behøver jeg neppe at skildre. Det vil gælde herom, som det gælder om Mangel paa adskillige andre Varer, at det vil trække paa, hvad vi selv kan præstere. Tilsvarende Forhold har vi med Hensyn til de Fædtstoffer, vi plejer at tilføre ude fra. Det vil allerede være bekendt, at vi om nogle Uger staar i Fare for, at vore Olie-møller og Margarinefabrikker gaar i Staa. Det drejer sig kun om nogle flere eller færre Uger, inden denne Standsning bliver effektiv. Hvis ikke alle Forhold væsentlig forandrer sig, har vi for Tiden ingen Udsigt til at kunne opretholde vor Margarineproduktion ud over en kortere Fremtid, og saa vil der altsaa opstaa Krav om at erstatte Margarineforbruget med andre Stoffer, som vi maatte have her i Landet. Det er jo bekendt nok, at hele Margarineindustrien er afhængig af udenlandske Raamaterialier som Kopra, Soyabønner og Sesamfrø. Disse Varer er Grundlaget for den aldeles overvejende Del af Margarineproduktionen. Den Tilførsel af animalske Stoffer, som tidligere spillede en Rolle, har ikke længere nogen Betydning og er desuden standset. Vanskelighederne gælder ogsaa for andre Fædtstoffer f. Eks. med Hensyn til Fædtstoffer til Sæbefabrikationen og andre Olier, som Olie af Hørfrø, hvoraf vi ogsaa kun har smaa Beholdninger. Inden kort Tid vil de paagældende Fabrikker gaa i Staa, og der vil blive Mangel paa deres Varer. Jeg behøver kun at pege paa, hvad det betyder, at man heller ikke har Olie eller Fænis til Maling, og hvor mange Mennesker det vil paavirke, at saadanne Varer ikke er til Stede. Tilsvarende Forhold har vi med alle Raamaterialier til Beklædningsindustrien. Vi er ganske afhængige af Tilførselen. Hvad vi selv producerer af Uld, forslaar ikke tilnærmelsesvis, og andre Varer som Bomuld, Hamp og Jute skal vi have ude fra. Heller ikke af disse Varer har vi i snart 3 Maaned, siden den udvidede Blokade traadte i Kraft, faaet noget af Betydning; vi kan regne det, vi har faaet, for Nul. Det har ogsaa haft den Virkning, at Bomuldsspindierne forlængst er gaaet i Staa, og at Væverierne hurtigt vil følge efter. Paa samme Maade vil det ramme Rebslagerierne og alle andre Virksomheder, som beskæftiger sig med Tilvirkning af vævede Stoffer eller Beklædningsstoffer. Hvad f. Eks. Læderindustrien angaar, vil Ophøret af Tilførselen af Garvestoffer me-